

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ नहित्वामिति हित्वांहातुंयोग्यां कृत्यार्थेतवैकेकेन्यत्वनइतिवन् जहातेश्वेतिहित्वंअत्कायामपिछांदसं पित्वोभिक्षेतेत्यादिवत्त्वांसैरंध्रींहित्वांत्य कुंयोग्यामपिअहंराजागच्छेतिवक्तुंनोत्सहेस्त्रियास्तुसुदेष्णायास्तवतांप्रतिएतद्वक्तुंअदोषइतिराजवाक्यानुवादःयस्मादेवंराजामांआज्ञापितवान्तस्मादेतदेवंत्वांप्रतिप्रब्रवीम्यहमितिमुदेष्णावचनं ॥ १० ॥

वैशंपायनउवाच तेदृष्ट्वानिहतान्सूतानूराज्ञेगत्वान्यवेदयन् ॥ गंधर्वैर्निहताराजनसूतपुत्रामहाबलाः ॥ १ ॥ यथावज्जेणवैदीर्णपर्वतस्यमहच्छिरः ॥ व्यतिकी र्णाःप्रदृश्यंतेतथासूतामहीतले ॥ २ ॥ सैरंध्रीचविमुक्तासौपुनरायातितेगृहं ॥ सर्वसंशयितंराजननगरंतेभविष्यति ॥ ३ ॥ यथारूपाचसैरंध्रीगंधर्वाश्चमहाबलाः ॥ पुंसामिष्टश्चविषयोमैथुनायनसंशयः ॥ ४ ॥ यथासैरंध्रीदोषेणनतेराजन्निदंपुरं ॥ विनाशमेतिवैक्षिप्रंतथानीतिर्विधीयतां ॥ ५ ॥ तेषांतद्वचनंश्रुत्वाविराटोवा हिनीपतिः ॥ अब्रवीत्क्रियतामेषांसूतानांपरमक्रिया ॥ ६ ॥ एकस्मिन्नेवतेसर्वसुसमिद्धेहुताशने ॥ दत्तंतांकीचकाःशीघ्रंरत्नैर्गंधैश्चसर्वशः ॥ ७ ॥ सुदेष्णाम ब्रवीद्राजामहिषींजातसाध्वसः ॥ सैरंध्रीमागतांब्रूयाममैववचनादिदं ॥ ८ ॥ गच्छसैरंध्रीभद्रंतेयथाकामंवरानने ॥ विभेतिराजासुश्रोणिगंधर्वेभ्यःपराभवा त् ॥ ९ ॥ नहित्वामुत्सहेवक्तुंस्वयंगंधर्वरक्षितां ॥ स्त्रियास्त्वदोषस्तांवक्तुमतस्त्वांप्रब्रवीम्यहं ॥ १० ॥ वैशंपायनउवाच अथमुक्ताभयात्कृष्णासूतपुत्रान्निरस्यच ॥ मोक्षिताभीमसेनेनजगामनगरंप्रति ॥ ११ ॥ त्रासितेवमृगीबालाशार्दूलेनमनस्विनी ॥ गात्राणिवाससीचैवप्रक्षाल्यसलिलेनसा ॥ १२ ॥ तांदृष्ट्वापुरुषाराज नूप्राद्रवंतदिशोदश ॥ गंधर्वाणांभयत्रस्ताःकेचिदृष्ट्वान्यमीलयन् ॥ १३ ॥ ततोमहानसद्धारिभीमसेनमवस्थितं ॥ ददर्शराजन्यांचालीयथामत्तंमहाद्विपं ॥ १४ ॥ तंविस्मयंतीशनकैःसंज्ञाभिरिदमब्रवीत् ॥ गंधर्वराजायनमोयेनास्मिपरिमोचिता ॥ १५ ॥ भीमसेनउवाच येपुराविचरंतीहपुरुषावशवर्तिनः ॥ तस्यास्तेवचनंश्रुत्वात्यनृणाविहरंत्वतः ॥ १६ ॥ वैशंपायनउवाच ततःसानर्त्तनागारेधनंजयमपश्यत ॥ राज्ञःकन्याविराटस्यनर्त्तयानंमहाभुजं ॥ १७ ॥ ततस्तानर्त्तनागाराद्विनिष्क्रम्यसहार्जुनाः ॥ कन्याददृशुरायांतींक्लिष्टांरुष्णामनागसं ॥ १८ ॥ कन्याऊचुः दिष्ट्यासैरंध्रीमुक्तासिदिष्ट्यासिपुनरागता ॥ दिष्ट्या विनिहताःसूतायेत्वांक्लिश्यंत्यनागसं ॥ १९ ॥ बृहन्नलोवाच कथंसैरंध्रीमुक्तासिकथंपापाश्चतेहताः ॥ इच्छामिवैतवश्रोतुंसर्वमेवयथातथं ॥ २० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ पुरुषायस्याःवशवर्तिनआज्ञाकारिणःइहविराटपुरेपुरावर्षमात्रं विहरंतितेतस्याःवचनंगंधर्वराजायनमइत्यादिरूपंश्रुत्वाऽतःपरंअनृणास्तदाज्ञासंपादनेनअज्ञातवास समाप्तावाकृतकृत्याःसंतोविहरंतु ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥